

prima instanță: Judecătoria Cimișlia (jud.: Vl. Rusnac)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: E. Palanciuc, V. Buhnaci, Vl. Clima)

Î N C H E I E R E

8 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Pripa Andrei,
reprezentant de avocata Digore Corina,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către
Haruța Svetlana împotriva Întreprinderii de Stat „CADASTRU” și Oficiului
Cadastral Teritorial Cimișlia Filiala Întreprinderii de Stat „CADASTRU”,
intervenienții accesorii Primăria satului Ciucur – Mingir, raionul Cimișlia, Pripa
Andrei, Surdu Feodora și Banari Antonina, cu privire la repunerea în termenul de
prescripție, anularea actului administrativ și efectuarea rectificărilor în Registrul
bunurilor imobile,

împotriva deciziei din 21 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-au respins apelurile depuse de Pripa Andrei și Banari Antonina și s-a menținut
hotărârea din 25 noiembrie 2016 a Judecătoriei Cimișlia,

c o n s t a t ă :

La 25 martie 2013, Haruța Svetlana a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Întreprinderii de Stat „ CADASTRU ” și Oficiului Cadastral Teritorial
Cimișlia Filiala Întreprinderii de Stat „CADASTRU”, intervenienții accesorii
Primăria satului Ciucur – Mingir, raionul Cimișlia și Pripa Andrei, cu privire la
repunerea în termenul de prescripție, anularea actului administrativ, efectuarea
rectificărilor în Registrul bunurilor imobile și compensarea cheltuielilor judiciare.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat următoarele informații, ce vizează
circumstanțele de fapt.

Potrivit titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, Haruța
Svetlana este proprietara terenului cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 2,9469
ha, amplasat în satul Ciucur-Mingir, raionul Cimișlia. Proprietarii adiacenți acestui
imobil erau părinții ei, în special, Surdu Serafim - proprietarul terenului cu
numărul cadastral YYYYY, cu suprafața de 2,9472 ha și Surdu Feodora -
proprietara terenului cu numărul cadastral ZZZZZ, cu suprafața de 2,9471 ha.

În anul 2013, reclamanta a aflat că inginerul cadastral al Direcției lucrări cadastrale și formarea bunurilor imobile a Î.S. „CADASTRU”, Mindov Lilian, a modificat planul cadastral al sectorului de teren cu numărul cadastral ZZZZZ din motiv că suprafața acestuia din Registrul bunurilor imobile de 2,947 ha, nu corespunde cu suprafața de fapt a acestui teren de 2,907 ha. Actul a conținut semnătura reclamantei, acoperită de ștampila Primăriei. Totodată, s-a arătat că documentul respectiv a fost întocmit la 23 septembrie 2009, la cererea persoanelor neidentificate și neincluse în actul de constatare, în presupusa prezență a proprietarului terenului Surdu Feodora și adiacentului Haruța Svetlana, proprietar al terenului cu numărul cadastral XXXXX.

Reclamanta a subliniat concluziile specialistului principal al Direcției dezvoltării regionale pe probleme de relații funciare și cadastru, expuse în actul din 20 martie 2012, potrivit cărora, la efectuarea lucrărilor de evaluare și înregistrare a terenului adiacent, acoperit cu plantații perene (vie), neîntemeiat s-au modificat laturile terenului. În special, pe segmentul 1 – 2, linia de hotar cu lungimea de 82,9 m s-a fixat cu lungimea de 91,6 m, iar, pe segmentul 6 – 7, linia de hotar cu lungimea de 23,72 m s-a fixat pe planul modificat cu lungimea de 21, 80 m. În fine, pe segmentul 7-1, linia de hotar cu lungimea de 409, 65 m s-a fixat cu lungimea de 395,8 m.

Prin urmare, în opinia acesteia, au fost schimbați parametrii cantitativi ai terenului, iar titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren s-a menținut în perimetru de lungime la situația eliberării acestuia.

Reclamanta a pretins că acțiunile inginerului sus – menționat, materializate prin actul din 23 septembrie 2009, intră în contradicție cu art. 5 alin. (4) și (5) al Legii cadastrului bunurilor imobile. De fapt, aceasta își întemeiază pretențiile pe dispozițiile articolelor 497, 504, 505 din Codul civil.

În continuare, conform cererii de chemare în judecată, Surdu Serafim și Surdu Feodora au vândut terenurile lor lui Banari Ilie și Banari Antonina, în baza contractului de vânzare-cumpărare din 14 mai 2010. Dreptul de proprietate al acestora a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 3 iunie 2010. Noii proprietari au înstrăinat imobilele respective lui Pripa Andrei la 17 aprilie 2012. La rândul lui, acesta și-a înscris dreptul de proprietate în Registrul bunurilor imobile la 4 mai 2012. Ingerul cadastral al S.R.L. „Geo-Imobil” a transmis prin actul din 8 septembrie 2012 lui Pripa Andrei terenurile procurate de la Banari Ilie și Banari Antonina.

Reclamanta a considerat că rectificarea planului cadastral a terenului cu numărul cadastral ZZZZZ, cu ulterioara rectificare a înscrisului în Registrul bunurilor imobile asupra bunului imobil ce aparținea Feodorei Surdu și Svetlanei Haruța, proprietar al terenului cu numărul cadastral XXXXX, s-a efectuat în lipsa documentelor exigente și cu încălcarea procedurii stabilite de articolul 38 din Legea cadastrului bunurilor imobile.

La 5 februarie 2013 și 5 martie 2013, reclamanta a expediat cereri prealabile în adresa pârâților. Î.S. „CADASTRU” a răspuns formal, iar O.C.T. Cimișlia Filiala Î.S. „CADASTRU” nu a dat curs solicitării.

În baza ultimelor cereri de reducere a pretențiilor din acțiune, Haruța Svetlana a solicitat repunerea în termenul de contestarea actului administrativ și

anularea actului de constatare pe teren din 23 septembrie 2009, ca fiind emis contrar legii (vol. II, f. d. 76, 205).

În cadrul examinării cauzei, Primăria sat. Ciucur – Mingir, raionul Cimișlia a depus referință în întâmpinarea cererii de chemare în judecată, în textul căreia s-a precizat că suprafețele terenurilor, ce aparțineau lui Surdu Serafim și Surdu Feodora nu corespund realității (vol. I, f. d. 63). Î.S. „CADASTRU” și O.C.T. Cimișlia Filiala Î.S. „CADASTRU” au cerut respingerea acțiunii ca nefondată și tardivă (vol. I, f. d. 76, 93; vol. II, f. d. 172). La fel, prin referința intervenientului accesoriu Pripa Andrei, s-a cerut respingerea acțiunii (f. d. 61 – 62).

La 23 septembrie 2015, prin încheierea Judecătoriei Cimișlia s-a respins ca neîntemeiată cererea intervenientului accesoriu Pripa Andrei, cu privire la scoaterea cererii de chemare în judecată de pe rol. În acest caz, instanța de judecată a constatat că, la 8 aprilie 2013, avocatul Valeriu Stănescu a prezentat mandatul seria MA nr. 0080843 din 4 aprilie 2013, ceea ce a confirmat împuternicirile acestuia de reprezentare a reclamantei Haruța Svetlana (vol. II, f. d. 58 – 59).

Prin încheierile din 11 decembrie 2015 a Judecătoriei Cimișlia, au fost introduși în procesul civil intervenienții accesorii Surdu Fiodora, Banari Ilie și Banari Antonina (vol. II, f. d. 78 – 81).

La 24 mai 2016, prin încheierea Judecătoriei Cimișlia, s-a înlocuit intervenientul accesoriu Banari Ilie cu succesorul în drepturi Banari Antonina (vol. II, f. d. 141 – 142).

Prin hotărârea din 25 noiembrie 2016 a Judecătoriei Cimișlia, acțiunea depusă de către Haruța Svetlana a fost admisă integral. Instanța de judecată a repus în termen cerința privind anularea actului administrativ și a anulat actul de constatare pe teren din 23 septembrie 2009 privind modificarea planului cadastral al sectorului de teren, situat pe adresa: raionul Cimișlia s. Ciucur Mingir, nr. cadastral ZZZZZ, întocmit de Mindov Lilian, inginer cadastral al Direcției lucrări cadastrale și formarea bunurilor imobile al Î.S. „CADASTRU” (vol. II, f. d. 222, 232 – 235).

Împotriva acestui act de dispoziție, intervenienții accesorii Banari Antonina și Pripa Andrei au declarat apel în termenul legal (vol. II, f. d. 17 – 18). În apărare, intervenientul accesoriu Surdu Feodora și intimata Haruța Svetlana au formulat referințe, solicitând respingerea cererilor menționate (vol. II, f. d. 33 – 37, 61 - 67).

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 21 februarie 2018, a respins apelurile depuse Pripa Andrei și Banari Antonina și a menținut hotărârea din 25 noiembrie 2016 a Judecătoriei Cimișlia (vol. II, f. d. 79 – 90).

În procesul de luare a acestei soluții, instanța de apel a stabilit că cererea de chemare în judecată formulată de Haruța Svetlana a fost semnată de avocatul Valeriu Stănescu, iar intimata a confirmat ulterior, până la începerea dezbaterilor judiciare, împuternicirile acestuia, fiind aplicabile prevederile articolul 249 alin. (1) din Codul civil. Prin urmare, s-a conchis că acțiunea nu poate fi scoasă de pe rol în baza articolului 267 din Codul de procedură civilă (vol. II, f. d. 85).

Cu privire la tardivitatea acțiunii, Colegiul judiciar a precizat că Haruța Svetlana s-a adresat cu solicitarea de anulare a actului contestat autorității pârâte la 5 februarie 2013. Totodată, potrivit informației oferite de Departamentul Poliției de Frontieră, nr. 35/7-4-3123 din 24 iulie 2013, Haruța Svetlana a traversat hotarul Republicii Moldova la 15 august 2009, iar pașaportul ei demonstrează faptul aflării

preponderente peste hotarele țării. Mai mult, la materialele cauzei lipsesc probe, care ar dovedi că intimata a cunoscut despre actul contestat. Circumstanța respectivă a fost raportată la cauza Miragall Escolano și alții vs Spania din 25 ianuarie 2000 a Curții Europene a Drepturilor Omului. Totodată, instanța de judecată a stabilit că achitarea impozitului funciar de către intimată în perioada 2010 – 2012 nu denotă că aceasta ar fi știut despre documentul din 23 septembrie 2009, de vreme ce suprafața terenului nu a fost modificată. Din această perspectivă, s-a considerat că solicitarea de repunere în termen este una întemeiată, iar prima instanță a aplicat legislația pertinentă în acest caz (vol. II, f. d. 89).

Cu referire la fondul cauzei, instanța de apel a constatat situația de fapt prezentată de reclamant în cererea de chemare în judecată și stabilită de prima instanță. Astfel, s-a reținut că semnătură aplicată în actul de constatare pe teren din 23 septembrie 2009 nu a fost aplicată de Haruța Svetlana, ci de o terță persoană, neidentificată. În mod corespunzător, documentul contestat nu a respectat condițiile articolul 18 alin. (4) lit. a) din Legea cadastrului bunurilor imobile. La fel, Colegiul judiciar a respins argumentele apelanților ce vizează dreptul de proprietate și bună – credința proprietarelor, întrucât obiectul prezentului litigiu rezidă în legalitatea actului administrativ (vol. II, f. d. 89 – 90).

În drept, instanța de apel a considerat relevante articolele 14 alin. (1), 15 alin. (1), 16 alin. (1) și 17 alin. (1) și (4) din Legea contenciosului administrativ, articolele 249, 271 și 279 alin. (1) și (2) din Codul civil și articolul 18 alin. (4) lit. a) din Legea cadastrului bunurilor imobile.

La 19 iunie 2018, Pripa Andrei, reprezentat de avocata Digore Corina, a declarat recurs împotriva deciziei din 21 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 25 noiembrie 2016 a primei instanței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, recurentul a afirmat că instanțele judecătorești au constatat eronat repunerea în termen a acțiunii. Or, Surdu Serafirm, tatăl intimatei Haruța Svetlana, a cunoscut despre actul de constatare pe teren din 23 septembrie 2009 cu mult înainte de depunere prezentei cereri de chemare în judecată.

Pripa Andrei a susținut că instanța de apel a aplicat eronat articolul 167 din Codul de procedură civilă, întrucât avocatul intimatei Valeriu Stănescu nu a avut împuternici la momentul intentării acțiunii. Mai mult, instanța de judecată nu s-a pronunțat în privința încheierii din 23 septembrie 2015 a Judecătoriei Cimișlia cu privire la scoaterea cererii de pe rol și anulării măsurilor de asigurare.

În fine, recurentul a sugerat că instanța de apel nu a răspuns la argumentul lui referitor la constatarea bune – credințe și încălcării securității raporturilor juridice.

La 4 iulie 2018, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție a comunicat cererea de recurs intimaților Haruța Svetlana, Î.S. „CADASTRU”, O.C.T. Cimișlia Filiala Î.S. „CADASTRU”, Primăria satului Ciucur – Mingir, raionul Cimișlia și Banari Antonina, informând că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu este prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Până la data examinării cauzei, intimații nu au depus referință, prin care să-și exprime poziția cu privire la recursul declarat.

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la articolul 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de Pripa Andrei, reprezentant de avocata Digore Corina este inadmisibilă, pentru motivele ce se succed.

Instanța de judecată subliniază că un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil prevăzute la articolul 6 parag. (1) din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea, *de exemplu*, Erfar – Avef vs Grecia, 27 martie 2014, parag. 39 – 40; Lebedinschi vs Republica Moldova, 16 septembrie 2015, parag. 32, Sultan vs Republica Moldova, 5 iunie 2018, parag. 24).

În particular, procedura de admisibilitate a unei cereri de recurs urmează a fi analizată prin prisma garanțiilor dreptului de acces la justiție și dreptului de a fi auzit.

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere. În acest sens, condițiile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, *inter alia*, Marc Brauer vs Germania, 1 septembrie 2016, parag. 34; Miessen vs Belgia, 16 octombrie 2016, parag. 64; Samardžić vs Croația, 20 iulie 2017, parag. 28).

Ab initio, judecătorul raportor a verificat dacă actul de dispoziție poate fi atacat cu recurs, dacă cererea dedusă judecății este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta este depusă în termen și dacă nu a fost examinată anterior. La fel, s-a făcut un raport verbal în fața completului de judecată instituit în mod legal.

Obiectul prezentei cererii se referă la decizia din 21 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Mandatul seria MA nr. 0517894 din 11 aprilie 2017 dovedește faptul că avocata Digore Corina a fost împuternicită în mod legal să atace hotărârea judecătorească și să reprezinte interesele lui Pripa Andrei, fiind subiectul abilitat cu dreptul de a declara prezentul recurs (vol. II, f. d. 8) în conformitate cu dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă. În același timp, materialele cauzei, confirmă că cererea nu a fost depusă repetată și nu a fost examinată anterior.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Această limită temporală promovează certitudinea juridică și asigură examinarea cauzelor într-un termen rezonabil.

La 10 aprilie 2018, Curtea de Apel Chișinău le-a expediat participanților la proces copia deciziei integrale din 21 februarie 2018 (vol. III, f. d. 91).

Completul de judecată reține că recursul a fost înregistrat la grefa Curții Supreme de Justiție la 19 iunie 2018. Mai mult, avocatul recurentului a invocat că a primit copia deciziei instanței de apel la 23 aprilie 2018, anexând plicul transmis în adresa acestuia la 20 aprilie 2018 (vol. III, f. d. 103).

Drept consecință, luând în considerare împrejurările indicate *supra* și fără a prejudicia esența dreptului de acces la justiție, se constată că cererea dedusă judecătii a fost declarată în termenul prevăzut mai sus.

În continuare, completul de judecată a audiat raportul verbal al judecătorului raportor, cu privire la încadrarea temeiurilor cuprinse în recurs la dispozițiile articolului 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Astfel, în sensul articolului 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În aceeași ordine de idei, alin. (2) și (3) din articolul 432 din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au condus sau ar fi putut conduce la soluționarea greșită a pricinii, în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară sau în cazul în care erorile comise au condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reglementările referitoare la rigorile impuse de articolele 433 și 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă sunt formulate suficient de clar și urmăresc protejarea interesului părții, dar și competența asigurării interpretării unitare a legii de către Curtea Supremă de Justiție. Aceste limitări urmăresc un scop legitim, îndeplinind cerințele securității juridice și bune-administrații a justiției (a se vedea, *mutatis mutandis*, Benjamin Nersesyan vs Armenia, 19 ianuarie 2010, parag. 22; Erfar – Avef, ibidem, parag. 41, Marc Brauer, ibidem, parag. 35; Miessen, ibidem, parag. 67; Trevisanato vs Italia, 16 decembrie 2016, parag. 36 – 37, Sturm vs Luxemburg, 27 iunie 2017, parag. 36).

Din perspectivă prezentată, completul Colegiului de control judiciar își propune să verifice esența și temeiurile recursului, inclusiv dacă argumentele recurentului referitoare la ilegalitatea deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate, întrunesc condițiile necesare pentru a declara admisibilă cererea acestuia.

În speță, instanța de judecată reiterează că recurentul Pripa Andrei, reprezentant de avocata Digore Corina, a criticat decizia din 19 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău în baza articolului 432 alin. (2) lit. c) din Codul de

procedură civilă, așa cum este condiționat de articolul 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.

Instanța de judecată învederează că judecarea recursului, exercitat conform rigorilor impuse de articolul 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește doar problemele de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt. În acest caz, instanța de recurs nu cercetează cum a fost reflectată realitatea obiectivă a faptelor în hotărârea contestată.

Completul de judecată observă că, la pronunțarea deciziei din 21 februarie 2018, instanța de apel s-a călăuzit de articolele 14 alin. (1), 15 alin. (1), 16 alin. (1) și 17 alin. (1) și (4) din Legea contenciosului administrativ, articolele 249, 271 și 279 alin. (1) și (2) din Codul civil și articolul 18 alin. (4) lit. a) din Legea cadastrului bunurilor imobile.

Din analiza minuțioasă a conținutului cererii de recurs în raport cu decizia contestată, reiese în mod cert că recurentul a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară. De fapt, întinderea obligației de a motiva hotărârea poate varia în dependență de circumstanțele specifice, natura și complexitatea cauzei (a se vedea Ruiz Torija vs Spania, 9 decembrie 1994, parag. 29). Deși articolul 6 parag. 1 din Convenție nu obligă instanțele de judecată să ofere răspunsuri detaliate la toate criticile părților, totuși din hotărâre trebuie să rezulte explicit că elementele esențiale ale cauzei au fost examinate (a se vedea Taxquet vs Belgia (MC), 16 noiembrie 2010, parag. 91 și Lebedinski vs Moldova, parag. 16 iunie 2015, parag. 31).

Prin urmare, în lumina împrejurărilor din speță, instanța de recurs subliniază că instanța de apel și-a motivat amply decizia și a răspuns la toate argumentele esențiale ale cauzei (a se vedea deciziile de inadmisibilitate în cauzele *Fundația pentru Copii Speranța vs Moldova*, 17 octombrie 2017 sau *Calancea și alții vs. Moldova*, 6 februarie 2018, parag. 20, 34 – 35). În esență, recurentul nu a reușit să prezinte observații plauzibile cu privire la interpretarea eronată a articolului 14 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, ci s-a referit doar la faptele stabilite de instanța de apel. În plus, deși s-a cerut casarea deciziilor atacate, prin recursul dedus judecării s-a solicitat doar pronunțarea unei noi hotărâri de respingere ca neîntemeiată. De asemenea, instanța de apel a notat că obiectul prezentului litigiu rezidă în legalitatea actului administrativ. În acest sens, Pripa Andrei nu a pus în balanță dreptul de proprietate și buna – credința lui cu cea a intimatei, dar a specificat doar interesele lui. Așadar, acesta nu a adus argumente în acest sens, iar conjunctura evocată nu poate înlătura considerentele instanței ierarhice inferioare.

În subsidiar, instanța consideră că, *în principiu*, recurentul a formulat prezenta cerere după ce a beneficiat de o procedură contradictorie pe fond și a avut posibilitatea de a fi audiat de o primă instanță și de o instanță de apel, care au fost competente de a examina toate chestiunile de fapt și de drept relevante litigiului (a se vedea, *mutatis mutandis*, A. Menarini Diagnostics S.R.L. vs Italia, 27 septembrie 2011, parag. 59; Akaki Tchaghiashvili, 2 septembrie 2014, parag. 34, Samardžić vs Croația, ibidem, parag. 31).

Pe baza celor prezentate, completul Colegiului constată că Pripa Andrei, reprezentant de avocata Digore Corina, nu a adus suficiente argumente cu privire încălcările comise de instanța de apel, pe care le-ar fi considerat esențiale și ar putea obliga instanța de recurs să primească cererea acestuia spre examinarea în fond și, eventual, să caseze hotărârea judecătorească contestată. Prin urmare, temeiurile invocate nu sunt compatibile cu cerințele prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă, iar, în consecință, recursul dedus judecării nu corespunde condiției de a fi „efectiv” (a se vedea, de exemplu, Petrovic vs Luxemburg, 17 februarie 2011, parag. 31 – 33, Sturm vs Luxemburg, ibidem, parag. 32).

Un raționament subsidiar al instanței în susținerea poziției sale constă în faptul că recurentul a fost reprezentat de către avocatul Digore Corina, persoană abilitată și calificată, conform art. 1 al Legii cu privire la avocatură, să pledeze și să acționeze în numele clienților lor, să practice dreptul, să apară în fața unei instanțe judecătorești sau să consulte și să reprezinte în materie juridică clienții lui. Astfel, acesta a fost în măsură să cunoască condițiile pentru admisibilitatea unei cereri de recurs, în baza modului de redactare a articolului 433 lit. a) în Codul de procedură civilă și interpretarea suficient de clară și coerentă a acestuia de Curtea Supremă de Justiție în jurisprudența sa constantă (a se vedea, *mutatis mutandis*, Trevisanato v. Italia, ibidem, parag. 45, Sturm v. Luxemburg, citată mai sus, parag. 40).

Din aceste raționamente, instanța de judecată constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă. În atare situație, conjunctura stabilită mai sus confirmă raportul rezonabil de proporționalitate între scopul urmărit și mijloacele folosite, iar, în opinia instanței, însăși substanța dreptului de acces la instanță nu a fost afectată.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de articolul 6 parag. 1 din Convenție, instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea, *inter alia*, Helle vs Finlanda, 19 decembrie 1997, parag. 55; Latourniere vs Franța, 10 decembrie 2002, parag. 2; Hansen vs Norvegia, 2 octombrie 2014, parag. 71 – 74). De fapt, în concepția instanței europene, articolul 6 parag. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, Kukkonen vs Finlanda (nr. 2), 13 ianuarie 2009, parag. 24; Papaioannou vs Grecia, 2 iunie 2016, parag. 45 sau Baydar vs Olanda, 24 aprilie 2018, parag. 46).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele stabilite *supra*, completul de judecată decide în mod unanim că recursul declarat de către Pripa Andrei, reprezentant de avocata Digore Corina, nu ridică probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinare în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Pripa Andrei, reprezentant de avocata Digore Corina.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Maria Ghervas

Nicolae Craiu